

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 112/12
Люксембург, 6 септември 2012 г.

Решение по дело C-544/10
Deutsches Weintor eG/Land Rheinland-Pfalz

Вино не може да бъде рекламирано като „лесно за усвояване“

Такова обозначение, указващо намалено киселинно съдържание, представлява здравна претенция, забранена за алкохолните напитки

Правото на Съюза¹ забранява всички „здравни претенции“² на етикетите и в рекламата на напитките, съдържащи над 1,2 % vol. алкохол и по-специално на виното. Поради присъщите на консумацията на алкохолни напитки опасности, законодателят на Съюза е искал да защити здравето на потребителите, чиито навици на потребление могат да се повлияят пряко от такива претенции.

Deutsches Weintor, винаро-лозарска кооперация, установена в Илбесхайм, в провинция Райнланд-Пфалц (Германия), търгува с вина от сортовете Dornfelder и сиво/бяло бургундско като „сладка подборка“, в съчетание с добавката „слаба киселинност“. На етикетите на виното е изписано по-специално следното: „Мекотата му се дължи на специалната ни „L03“ защитна технология за намаляване на киселинността по биологичен път“. На етикета на гърлото на бутилките е изписано „Сладка подборка, лесно за усвояване“. В ценоразписа виното е обозначено със следния израз: „Сладка подборка — със слаба киселинност/лесно за усвояване“.

Органът, натоварен да контролира търговията с алкохолните напитки в провинция Райнланд-Пфалц, възразява срещу използването на обозначението „лесно за усвояване“, с мотива че става въпрос за „здравна претенция“, забранена от правото на Съюза. Поради това Deutsches Weintor се обръща към германските съдилища, за да получи разрешение да използва това обозначение на етикетите и в рекламата на своите вина. Кооперацията по-специално изтъква, че обозначението „лесно за усвояване“ няма никаква връзка със здравето, а се отнася само до общото благополучие. Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд), сезиран като последна инстанция по спора, иска от Съда да поясни обхвата на разглежданата забрана и при необходимост да се произнесе по нейната съвместимост с основните права на производителите и търговците на вино, като свободата при избор на професия и свободата на стопанската инициатива.

С постановеното днес решение **Съдът отговаря, че забраната за използването на здравни претенции за рекламата на напитки, съдържащи над 1,2 % vol. алкохол обхваща обозначението „лесно за усвояване“, съчетано с добавката за намалено съдържание на вещества, считани за неблагоприятни от голям брой потребители.**

Всъщност понятието „здравна претенция“ не предполага непременно да се създава впечатление за подобряване на здравето благодарение на консумацията на съответната храна. Достатъчно е да се създава впечатление просто за запазване на добро здраве, въпреки потенциално вредната консумация. Освен това, следва да се вземе

¹ Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно хранителни и здравни претенции за храните (ОВ L 404, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 18, стр. 244), последно изменен с Регламент (ЕС) № 116/2010 на Комисията от 9 февруари 2010 г. (ОВ L 37, стр. 16).

² „Претенция“ се определя като: всяко незадължително съобщение или представяне, което заявява, създава впечатление или внушава, че дадена храна има определени характеристики.

предвид не само временното и краткотрайно въздействие на конкретна консумация, но и съвкупното въздействие върху физическото състояние на повтарящата се, дълготрайна консумация на хранителния продукт.

В конкретния случай, от спорното обозначение, което създава впечатление, че виното се приема и храносмила добре, следва, че храносмилателната система не страда изобщо или страда малко от него, и че тази система остава в относително здраво и непокътнато състояние, дори след повтаряща се консумация, тъй като това вино се характеризира с намалена киселинност. В този смисъл тази претенция може да създаде впечатление за устойчив благоприятен физиологичен ефект, който се състои в запазването на доброто състояние на храносмилателната система, противно на други вина, за които се предполага, че след неколkokратната им консумация водят до устойчив неблагоприятен ефект за храносмилателната система и следователно за здравето. Следователно това обозначение представлява забранена здравна претенция.

Освен това Съдът констатира, че **фактът, че на производител или търговец на вино е забранено без изключение да използва претенция като разглежданата в настоящия случай**, дори ако посочената претенция сама по себе си е вярна, **е съвместим с основните права, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз, и с принципа на пропорционалност**. Всъщност тази забрана установява подходящо равновесие между закрилата на здравето на потребителите, от една страна, и свободата при избор на професия и свободата на стопанска инициатива на производителите и търговците, от друга страна.

В този контекст Съдът изтъква по-специално, че всички претенции относно алкохолните напитки трябва да бъдат лишени от всякаква двузначност, така че потребителите да са в състояние да регулират своята консумация, като отчитат всички произтичащи от нея опасности, и по този начин ефикасно да опазват здравето си. Спорната претенция обаче, макар да е била вярна, при все това се оказва непълна. Всъщност тя изтъква определено качество, което може да улесни храносмилането, а премълчава факта, че независимо от доброто протичане на храносмилането, присъщите на консумацията на алкохолни напитки опасности изобщо не са изключени, нито дори ограничени. Напротив, като подчертава единствено лесното храносмилане на въпросното вино, спорната претенция може да насърчи консумацията му и в крайна сметка да увеличи тези опасности. Поради това пълната забрана за използване на такива претенции на етикетите и в рекламата на алкохолните напитки е необходима за закрилата на здравето на потребителите.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106